

Зі святом, хлібороби-трудоарі!

ГАЗЕТА АСОЦІАЦІЇ ФЕРМЕРІВ ТА ПРИВАТНИХ ЗЕМЛЕВЛАСНИКІВ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ФЕРМЕР

17 листопада 2021 року № 25 (185)

ПРИДНІПРОВ'Я

Шановні аграрії Придніпров'я!

Прийміть найщиріші вітання та побажання з нагоди Вашого професійного свята – Дня працівників сільського господарства!

З давніх-давен Україна славиться добрими, талановитими та працюючими людьми, які понад усе шанують славні традиції свого народу та постійно дбають про землю. Відзначення цього свята - це визнання державою звитяжної праці аграріїв на благо України, це хвала мозолястим рукам селян, які знають справжню ціну роботі на землі! Ви саме ті, хто обрали для себе професію в аграрній сфері і становите міцний осередок трудівників, які забезпечують людей найнеобхіднішим для життя. Завдяки Вашій господарській обачливості, знанням і наполегливості живе село, розвивається сільське господарство, яке є визначною складовою розвитку держави, запорукою її процвітання. Ваші працюючі руки, природна мудрість, багатий досвід живлять українську ниву, стверджуючи істину: якщо є урожай, то у народі мир і спокій.

Хай і надалі рясно колосяються щедрими врожайми ниви, хай втілюються в життя Ваші плани, задуми та сподівання

Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ, голова Асоціації фермерів та приватних землевласників Дніпропетровської області.

Аграрний комітет пропонує збільшити держпідтримку аграріїв на 2022-й - до більш як 11 млрд грн.

Під час засідання підкомітету з питань економічної і фінансової політики в агропромисловому комплексі комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики нардепи прийняли рішення про необхідність збільшення програм держпідтримки аграріїв на 2022 рік до 11,1 млрд грн.

Розглянувши та обговоривши питання щодо бюджетного фінансування агропромислової галузі у 2022 році, підкомітетом з питань економічної і фінансової політики в агропромисловому комплексі прийнято рішення рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики: 1. Звернутись до Комітету Верховної Ради України з питань бюджету стосовно врахування

поправок та пропозицій Комітету Верховної Ради України з питань аграрної та земельної політики до проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» (реєстр. № 6000 від 15.09.2021).

2. Рекомендувати Кабінету Міністрів України і Міністерству фінансів України при доопрацюванні проекту Закону України «Про Державний бюджет України на 2022 рік» до другого читання передбачити додаткові видатки згідно відомчої і програмної класифікації видатків і кредитування державного бюджету Міністерству аграрної політики та продовольства України за наступними напрямками. Нагадаємо, цього року з бюджету заплановані витрати на рівні 4,5 млрд грн.

В Україні серед нових власників землі - 4400 покупців

Відповідно до аналізу ринку землі поміж нових землевласників — приблизно 4400 покупців. Про це під час прес-конференції на тему «Два місяці ринку землі — перші результати» повідомив заступник міністра аграрної політики та продовольства з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації Тарас Дзьоба. Він зауважив, що в країні помітна тенденція до збільшення кількості земельних угод та площі продажу ділянок. Адже станом на кінець липня було продано лише приблизно 6,5 тис. га.

«Тепер щодня реєструється у середньому по 200 угод. Середній розмір земельної ділянки — приблизно 2 га, що відповідає середньому розміру земельного паю в Україні», — повідомив заступник міністра.

Лева частка угод (до 99%) укладаються фізичними особами. Хоча можливість купувати землю мають і юридичні особи, що не стосується земель сільгосппризначення.

Нагадаємо також, в Україні зростає кількість земельних угод.

Група невідомих у балаклавах в Піщанці Новомосковського району скоїла розбійний напад на фермера Валентина Мішкаревича. Подія сталася пізно ввечері 10 листопада. Після того, як злочинці покинули оселю, побитий господар зміг зателефонувати колегам. - Ми з побратимами із Асоціації фермерів прибули одразу, - повідомив голова АФПЗ Новомосковського району Олександр Суліма. - Грабіжники забрали 5 тисяч гривень, документи і печатку ФГ «Весна-М». Постраждалий вважає, причина нападу - чиясь «зацікавленість» у фермерському господарстві. На місце злочину миттєво прибула поліція, порушене кримінальне провадження, ведеться слідство. Прикметно, що напередодні злочину і незадовго до Дня працівників сільського господарства відбулася зустріч народних депутатів із керівництвом Дніпропетровської облпрокуратури. «Розслідуванню злочинів, скоєних проти фермерів, має приділятися особлива увага, - наголосив після неї депутат Денис Маслов. - Захоплення господарств, земель, та навіть вбивства — ось від чого потерпають наші аграрії. І це переважно малі та середні родинні

РОЗБІЙНИЙ НАПАД НА ФЕРМЕРА

господарства. На важливості саме їхньої підтримки наголосив Президент України Володимир Зеленський». Цей резонансний напад є викликом не лише правоохоронним органам Дніпропетровщини. Так вважає командир Фермерської Самооборони області Олександр Стешенко: - Злочини породжує безкарність винних, тому вони й продовжують творити, що заманеться. Влітку вбили фермера Володимира Ражду в Болтишці Криничанського району, на Васильківщині відбулася низка нападів на хліборобів, і свіжий випадок у Піщанці. З огляду на це усім фермерам і власникам землі слід потужніше єднатися у нашій Асоціації та брати участь у вишколах Самооборони. Інструктори навчають володіти зброєю, правильно діяти для захисту себе, рідних і житла, взаємодіяти з побратимами, психологічно підготують до ментальних дій в разі нападу.

Григорій ДАВИДЕНКО.

Передплата на газету «Фермер Придніпров'я» на 2022 рік

Щоб отримувати газету в 2022-му році, завітайте до поштового відділення до 25 грудня.

Вартість передплати (з послугами УКРПОШТИ)

місяць -27.97 грн.

6 місяців – 167.82 грн.

12 місяців 335. 64 грн.

\\Передплатний індекс у Каталозі обласних видань 60092.

Кабмін пропонує затвердити нову методику оцінки землі

Кабмін пропонує затвердити нову методику оцінки землі AgroPolit.com Кабмін пропонує затвердити нову методику оцінки землі Кабінет міністрів пропонує затвердити нову уніфіковану методику нормативної грошової оцінки (НГО) земельних ділянок. Відповідний проект постанови уряду розміщено на сайті Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільсько-го господарства.

Згідно з пояснювальною запискою до проекту постанови, в Україні з 1990-х років діють три різні підходи до проведення НГО, що значно ускладнює проведення оцінки та збільшує витрати на її проведення.

«Таким чином, необхідно уніфікувати чинні методики НГО земель шляхом приведення їх у відповідність до вимог Зако-

ну України «Про оцінку земель», визначивши об'єктом нормативної грошової оцінки земельні ділянки та землі всіх категорій і форм власності, а також передбачивши, що НГО земельних ділянок має визначатися як капіталізований рентний дохід із земельної ділянки, визначений за встановленими та затвердженими нормативами», – сказано в записці.

Також при проведенні НГО враховуватимуться регіональні та зональні фактори, місце розташування земельної ділянки, цільове призначення, належність до певної категорії земель, а також індексація НГО за період від затвердження нормативів до дати проведення оцінки.

При цьому затверджена раніше технічна документація щодо НГО земель зберігатиме чинність до початку застосування

рішення відповідного органу місцевого самоврядування (наприклад, громади) Про затвердження нової технічної документації з НГО. Нагадаємо, що інвентаризація Держгеокадастру виявила розкрадання 700 тис. га держземель через безоплатну приватизацію.

ВІДЕОСТРАХ

Якщо хтось з вас не знає, що це таке - «Tik-ToK», то й не переймайтеся. Не велика це біда. Швидше навпаки - краще і не знати. Це сервіс в соціальних мережах Інтернету, вигаданий і запущений три роки тому в Китаї. Аби бажачі знімати на відео усілякі сюжети та кліпи могли їх потім виставляти на масовий суд користувачів-«відвідувачів» «світової павутини». Пам'ятаєте за часів СРСР на Центральному телебаченні була передача «Сам собі режисер»? То це щось подібне. Але з дуже суттєвою відмінністю. Відеоролики мають неодмінно бути прикольними, як зараз прийнято казати. З претензіями на гумор, котрий, не важко здогадатися, за межами «дозволеного», зате нижче плінтусу і реміню на штанах. Ще більше ціняться сюжети на грані всіляких безчинств, хуліганства і знущань, порнографії і тому подібного. Навіть калічень і вбивств Розбещеність і розпуста приймається «Tik-ToK»ом ад бігом. Отакі розваги не менше, ніж у 150 країнах світу, уподобало більше мільярда переважно молодого віку людей – читайте, що підлітків і трохи старших.

А тепер таке: на Дніпропетровщині було село, котре давненько влилося уже в межі західнодонбаського міста Першотравенська. Отож від нього тільки колишні присадибні городи-ділянки залишилися та пустирі на фоні розвалень. То ці «краєвиди» і обрав чомусь недавно гурт місцевих підлітків, аби

знімати тут «відеосшедеври» власного виробництва. Чи то закортіло випробувати себе у сумнівному, скажемо прямо, «кінематографі», чи не давала спокою слава, підтверджена так званими лайками, інших «талановитих кіномитців». Адже тільки в межах колишнього Союзу і тільки минулого року постійними авторами сервісу «Tik-Tok» було розміщено 30 з лишком мільйонів відеороликів, а на планеті загалом щомісяця їх переглядало не менше 18 мільярдів відвідувачів Інтернету. Погодьтеся, що спокусливий як «приклад», так і «шанс» у такій же мірі заразний, як і пандемія коронавірусу.

І от одного дня на «сільську» околицю Першотравенська в передчутті жаданого успіху завітала компанія хлопців та дівчат. Привів її туди 15-річний юнак - Віктор К. Хлопець, котрий, як тепер навздогін запевняють, не вирізнявся зразковою поведінкою. Поводив себе, мовляв, геть зухвало, і ровесники що завгодно могли від нього діждатися. На будь яку витівку був мастак! То це він і замислив «нечуваного» ніби ще змісту сюжет для прикольного відеоролика. З тієї серії, що в соцмережах Інтернету демонструє відвагу на межах ризику і навіть самогубства – «Tik-ToK» не відмовляється і від такого «добра». Навпаки, фактично заохочує його. Коли при зйомках потрібні «масов-

ки» зацікавлених глядачів. Але не лише вони. У даному разі знадобився також балончик з газом, який у нашій відкритій торгівлі пропонується для запальничок. Доручили цей балончик придбати 14-річній дівчині-подрузі Віктора К. І ось для «понту» хтось вигукне «Мотор!» - і зйомки «веселого» відео почалися. Віктор на виду у всіх, даруйте, роззяв рвучко відкриває балончик, підносить його до рота і вдихає-вбирає у себе газову суміш. На якусь секунду посоловів обличчям, а ще за мить і упав непритомним. Компанія глядачів від переляку спершу не знала що й робити, але швидко і опам'яталася. Гукати на поміч не було кого, тому мерщій викликала швидку допомогу. Котрій нічого не залишалося, як констатувати смерть юнака. Не просто раптову, а миттєву. За висновком медиків, хлопець упав відразу уже мертвим. Тепер правоохоронці намагаються з'ясувати обставини та причини цієї трагедії. У магазині, де 14-літня подруга Віктора К. купила балончик з газом для запальничок, продавчиня запевняє, неначе дуже не хотіла продавати, «бо знала, що дітям такі речі зась відпускати». Одначе дівча-покупець наполягала, ніби вона уже повнолітня, відтак боятися зайве. А ще й пояснила ніби, для чого купляє – «похвалилася, що будуть знімати

захоплюючий трюк на відеоролик для Інтернету», і цим, по суті, підкупила. Нехай діти розважаються! Поліція, до речі, зараз ще й чекає на висновки експертизи, що ж то все-таки за газоподібна речовина була в балончику, від якої хлопець «загинув на місці»?

Ще й таке: як Віктора ж не стало, заходилися твердити, що «не такою й поганою дитиною насправді він був, як почали малювати». З благополучної родини, пристойно чився у гірничому ліцеї, охоче захищав молодшого брата, слухався матір і порядного вітчима. Далі верх взяла наступна версія: якщо й зіпсував Віктора, так винятково «непутній Інтернет з його сервісом «Tik-Tok» - тільки так, мовляв, і не інакше. Що цілком може й відповідати істині. Нині «Tik-Tok» має свої «представництва» дійсно по всьому світу – в Лос-Анджелесі та Нью-Йорку, Лондоні і Парижі, Сеулі, Токіо і Москві. І ніде його, м'яко кажучи, не хвалять. Якщо хочете знати, то в Сполучених Штатах він навіть з минулого року заборонений, а в Індії більше - поза законом. Навіть там, де зародився, себто в Китаї, контролюється цензурними обмеженнями. Навіть сам же «Tik-Tok», аби, певно, зберегтися, оголосив, що з «клієнтами молодше 16 років не хоче мати справ». Неначе після 16-ти хлопці й дівчата здатні самі збагнути, що хороше, а що погане!? Так чом же ми в Україні миримось по суті з прихованим гвалтівником нашої молоді?

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

У дубовиківських депутатів закон, як дишло

Цієї весни Олександр Сімонов, голова СФГ «Аеліта» з Васильківського району, вперше самостійно, без батька засіяв родинний фермерський лан. Та косили вирощений нелегкою працею ячмінь інші, зневаживши неписаний степовий закон «Хто сіє, той і жне». Сталася ця рейдерська за суттю подія з відомої в помірних широтах причини - народні обранці Дубовиківської сільської ради разом із сільським головою Миколою Карнаухом уже давно нехтують законодавством України. Про це на шпальтах «Фермера Придніпров'я» йшлося в статті «Дубовиківські депутати знову «віджали» землю у спадкоємців фермера» 3 липня ц. р. Вочевидь, рішення сесії Дубовиківської сільської ради 25 лютого 2021 р. «Про припинення права постійного користування земельними ділянками» площею 39, 1 га, ухвалене через відхід Валерія Сімонова в жовтні минулого року в інший світ, є неправомірним із багатьох підстав. Та і сімейне господарство, котре очолив син Олександр Сімонов, продовжило вирощувати сільгоспкультури, сплату податків і т. п. Звісно, незаконним рішення «дубовиківського парламенту» може стати лише за вердиктом суду, тож О. Сімонов і звернувся до нього.

Сільська рада безпідставно забрала фермерську землю
У Господарському суді Дніпропетровської області, де кілька місяців розглядалася справа про рейдерство фермерської риллі, Г. Манукян, представник відповідача - Дубовиківської сільради, прохав суд «відмовити в задоволенні позову у повному обсязі». З мотивацією: «спірна земельна ділянка надавалася у постійне користування В. Сімонову як громадянину України, а не як засновнику та голові СФГ «Аеліта». А тому після його кончини з/д не

входить до складу майна СФГ «Аеліта» та не може бути використана, оскільки будь-які права приватних осіб щодо вказаної ділянки припинилися зі смертю належного користувача».

Сторона позивача, СФГ «Аеліта», інтереси якого представляє адвокат АФПЗ Дніпропетровської області Євгеній Падашуля, надала суду докази законності подальшого користування риллею на основі «Державного акту на право постійного користування землею серії ДП № 000027», затвердженого головою Васильківської РДА А. Ілющенком 21. 02. 1997 року. А ще статтею 141 Земельного кодексу України передбачено, що вичерпними підставами припинення права користування земельною ділянкою є: добровільна відмова; припинення діяльності релігійних організацій, державних чи комунальних підприємств, установ та організацій; використання з/д способами, які суперечать екологічним вимогам; використання з/д не за цільовим призначенням; систематична несплата земельного податку або орендної плати; набуття іншою особою права власності на жилий будинок, будівлю або споруду, які розташовані на з/д; використання ділянки у спосіб, що суперечить вимогам охорони культурної спадщини.

Як можна бачити, жодного із наведених пунктів «Аеліта» не порушила. До всього Є. Падашуля зауважив, що Велика Палата Верховного Суду у постанові від 23 липня 2020 р. у справі №179/1043/16-ц за його позовом виклала правову позицію, відповідно до якої право постійного користування з/д не припиняється зі смертю фізичної особи, якій було надане таке право. З моменту державної реєстрації СФГ як юридичної особи право постійного користування земельною ділянкою, яку отримав саме для ведення такого господарства його засновник, переходить до цього господарства. Це основні правові підстави законності дій СФГ «Аеліта».

Суд задовольнив позовні вимоги «Аеліти»

Дослідивши та вивчивши у судовому засіданні матеріали справи і пояснення сторін, суддя Господарського суду Дніпропетровської області Світлана Панна 30 вересня ухвалила:
- Позовні вимоги СФГ «Аеліта» задовольнити в повному обсязі, визнати протиправним та скасувати рішення сесії Дубовиківської сільської ради 25 лютого 2021 р. «Про припинення права постійного користування земельними ділянками», площею 39, 1 га, кадастровий номер 1220788800:01:004:0068, надану Сімонову Валерію Олександровичу для ведення селянського (фермерського) господарства. Стягнути з Дубовиківської сільської ради Васильківського району на користь СФГ «Аеліта» витрати по сплаті судового збору у сумі 2 270 грн.
Та це ще не край у цій вже не першій спробі «віджиму» фермерської

землі не законослухняними дубовиківськими депутатами. Про це повідомив голова СФГ «Аеліта» Олександр Сімонов:
- Апеляція на рішення Господарського суду не була подана, тож і поділ землі сільрадою по 2 гектари є незаконним. Половина з тих людей, які отримали ці 2 га, навіть не знають, що їм була виділена земля. Така схема «задвоєння» прав на одну й ту ж ділянку, до речі, застосовується не лише у Васильківському районі. Проте наші законотворці ще належно не оцінили такі зусилля у відповідному кодексі. Після перемоги в Господарському суді адвокат Є. Падашуля готує позов до суду районного. «Необхідно витребувати із чужого володіння ділянки по 2 гектари, це об'ємний позов, - прокоментував він. - А його основою є рішення Господарського суду, яке набрало законної сили. Тому сподіваюся, що слухання справи в суді не буде тривалим».

«Вищий суд вирішив, а «колгосп» те одмінив»

Правові реалії дня сьогоднішнього такі неординарні, що інколи не піддаються розумінню. Скажімо, хто міг би торік подумати, що визначальна для фермерського руху подія 23 червня 2020 року – постанова Великої Палати Верховного Суду України, ухвалена стосовно земель постійного користування СФГ «СПАС» Магдалинівського району, досі ігнорується Чернечинською сільською радою? Про судовий марафон СФГ «СПАС», яке через спротив тодішньої магдалинівської влади утворилося лише завдяки поїздки подружжя колгоспників Володимира та Ганни Спасенків до Президента України Л. Кучми, йшлося в публікації «Феомера Придніпров'я» «Треба було довести, що і ми – люди» 29 липня 2020 р. Але й сьогодні Ганна Романівна, вже сьомий рік після кончини Володимира Микитовича, не має змоги завершити виготовлення технічної документації на землю. Далі її коментар:
- Кілька місяців прошу дати дозвіл на відновлення меж землі, там поруч посадки, сусідів немає, нічого не змінилося. Але голова земельної комісії Чернечинської сільської ради Іван Гаркуша усіляко зволікає. То прийдіть пізніше, то карантин, або потрібна заява, рішення сесії, чи й слухавку не бере... Вже вдруге через затримку із судами змушена виготовляти «технічку», а дозвіл на межі необхідний для отримання кадастрового номера. Звернення до сільради подав адвокат Євгеній Падашуля, все долучив, що слід. Сьомий рік після смерті чоловіка бігаю до сільради за всім, набігалася від душі. А Гаркушу кілька разів питала – чи потрібні ще якісь

документи? Ні-ні, відповідає, усе є! Дуже просила їх сказати - коли ж сесія, щоб бути присутньою? Але мене умисно не звістили, і дали відмову. Вищий суд у Києві вирішив, що земля закріплена за господарством, а наш «колгосп» в сільраді те одмінив. Їм потрібно, щоб я добровільно віддала фермерську землю!

А ось яку дивну відповідь чернечинського сільського голови Наталії Сільман отримала Г. Спасенко 22 жовтня:

- Розглянувши Ваше клопотання від 20 серпня 2021 р. стосовно надання згоди на відновлення меж земельної ділянки площею 37, 2 га за межами с. Чернечина, сільська рада повідомляє про відмову у наданні дозволу на відновлення меж земельної ділянки у зв'язку з відсутністю в переліку поданих документів, що підтверджують Ваше право на вищезазначену ділянку.

«В Чернечинській ОТГ топчуться по законах»

У цій відповіді одразу впадає у вічі порушення ЗУ «Про звернення громадян». Його ст. 20 визначає «звернення розглядаються і вирішуються у термін не більше одного місяця. Загальний термін вирішення питань, порушених у зверненні, не може перевищувати сорока п'яти днів». Та тут уже не 45, а більше двох місяців! І чому земкомісія одразу не попередила, що катма якогось документу? Чернечинський сільський голова Н. Сільман на звернення «Фермера Придніпров'я» повідомила, що родина Г. Спасенко належно обробляє землю, сплачує податки. А конкретну відповідь щодо «футболу» СФГ надав її заступник, голова депутатської земельної комісії Іван Гаркуша:
- До переліку документів «СПАСУ» треба додати ще

рішення суду. Знаємо, і районний суд був, і в Києві, але де текст остаточного рішення, щоб депутати розуміли, в якому статусі тепер земля «СПАСУ»? Як спадкоємиця Г. Спасенко має право викупу землі за її нормативно-грошовою оцінкою впродовж 10 років. Цим правом у Чернечинській ОТГ вже скористалися 4 фермери, за 10 років наша громада отримує від них півмільйона гривень. А якщо від Г. Спасенко чи інших фермерів буде заява про розпаювання землі між членами ФГ, то наша комісія цей крок, передбачений законодавством, підтримає.

Сама ж Г. Спасенко впевнена, що про рішення суду в Чернечинській сільраді знають. «Та в них усе в їхніх комп'ютерах є! Одразу після відмови до мене кілька разів приходили гінці, щоб я продала землю. Приходив і Гаркуша, щоб сільраді все забрати, - повідомила Ганна Романівна. – На це кажуть «Ждіть, пси, коли кобила здохне!» Люди добрі, та в мене є діти і онуки, як я можу продати землю?»

У тому, що в Чернечинській сільраді свідомо протидіють «СПАСУ», переконаний і адвокат Євгеній Падашуля:
- Велика Палата Верховного Суду є джерелом права, її рішення те ж саме, що і закон. І якщо якась посадова особа каже, що нічого про це не відає, то чим вона керується у своїй роботі? У зверненні Г. Спасенко я посилався на рішення Великої Палати по «СПАСУ», у Відкритому реєстрі судових рішень все є. Тож коли сільрада дає відмову, то просто топчуться

Сторінку підготував Григорій ДАВИДЕНКО.

К ШМАТУВАЛИ УКРАЇНУ? ПОГЛЯД

Як п'ята за потужністю промисловість Європи розсипалася на непрацюючі території та пустопорожні будівлі? Як могли падати десятиліттями поспіль (1991-1999 рр.) обсяги її продукції? Як вижили люди, заборгованість за зарплатами і пенсіями яких сягала двох-трьох років? Нарешті, чому країни колишнього соцтабору наближаються до рівня економіки Євросоюзу, а ми взагалі випали з європейського потяга, що все далі від'їжджає від нас?

НАГАДАЮ, що у 90-ті роки зупинилась і була фактично ліквідована більшість об'єктів промисловості: обсяги виробництва впали майже у три рази (найглибше падіння у легкій промисловості — у 10 разів). Головна причина — втрата традиційних ринків радянської системи, насамперед підприємствами ВПК, космосу, інших галузей машинобудування, які за радянських часів були підпорядковані Москві, отримували держзамовлення (і, зрозуміло, фінансування) звіти, та й їхні керівники були звичай вихідцями з Москви, Ленінграда, Свердловська, Горького тощо. Коли їм вдалося захопити урядові крісла (в жовтні 1992 року з подачі президента Кравчука прем'єром став гендиректор Південмашу Л. Кучма, що дістав од парламенту авторитарні повноваження), вони або ліквідували свої підприємства (вивезли обладнання, паливо та інше майно за кордон), або, не відновлюючи виробництв, змусили Нацбанк України видати їхнім підприємствам незворотні кредити, тобто поставили їх на утримання НБУ. Останній видавав готівкові кредити прямо і без обмежень за величиною, хоча зовсім не для цього уряд України набув право друкувати власні гроші — купонокарбованці. Наслідком стала гіперінфляція цін (10 000% за 1993 рік) та гіпердевальвація купонокарбованця (у 100 000 разів за 1992-1996 роки). Тодішній голова Центробанку (Ощенко з січня 1993 року) був призначений прем'єром Кучмою і гнучко виконував усі його побажання. Деякі ж директори просто пасивно чекали повернення до державних замовлень за рахунок уряду.

У наших містах досі іржавіють знелюднені заводи. Влада зовсім не турбувала і не турбує доля цих господарських комплексів. Хоча відомо, що машинобудівні заводи ще у 1993-1994 роках втратили інженерно-конструкторський персонал, без якого відновити заводи неможливо. Варто сказати, що союз Кравчука і Кучми був союзом колишніх парткартів і «червоних» директорів, яким поступилася владою національно-демократична опозиція, не розуміючи, що вона дає хід розкраданню і загиниванню незалежної України. Був у 90-ті й другий індустріальний фронт. На ньому діяли промислові підприємства, які втратили ринки внаслідок морального старіння продукції (автомобілебудування, легка промисловість, побутова техніка тощо) та внаслідок падіння платоспроможності споживачів (металургія, хімія, гірничорудний, паливно-енергетичний комплекси та інші). Знову ж такі українська влада не спромоглася перебудувати морально застарілі заводи. Лише підприємства сировинних і енергетичних галузей, які ще якийсь час могли існувати без модернізації, продовжили своє функціонування. У ці ж галузі в другій половині 90-х років кинулися нувориші нової хвилі, в інтересах яких була форсовано проведена олігархічна приватизація. У цей час влада втратила історичну можливість сформувати середній клас, дозволивши олігархам вилучати акції у своїх співробітників.

Нові власники, щоправда, змогли вивести застарілі підприємства на нові, передусім закордонні, ринки. Однак олігархи не ускладнювали собі життя опануванням нових технологій та залученням інвестицій, а тому починаючи приблизно з 2008-2009 років вони стали втрачати конкурентоспроможність (на арену вийшли нові металургійні й хімічні комбінати з Китаю та Бразилії із сучасними технологіями і нижчими витратами виробництва). Нарощення продукції їхніх компаній призупинилося, а ми продовжуємо бути сировинним додатком світової економіки. Ситуація, за якої сировинні галузі працюють на експорт, а в Україні імпортується складна високотехнологічна продукція (літаки, автомобілі, мобільні телефони, телевізори, роботи, комп'ютери, інше промислове обладнання тощо), призвела до критичних наслідків. По-перше, баланс зовнішньої торгівлі став постійно дефіцитним (що спричиняє девальвацію гривні,

а це підриває інвестиційні ресурси економіки). По-друге, через обмеженість валютних фондів можливості технологічної модернізації промисловості стали мінімальними, а в деяких випадках - ілюзорними.

Ще один сектор економіки, в якому приватизація не відбулася через супротив бюрократів. Останні, шукаючи «ліві» заробітки, об'єднали державні підприємства у галузеві монополістичні компанії (а самі бюрократи видерлись у крісла їх президентів), з яких легше смоктати гроші й гарантувати їм прибутковість без конкуренції, штучно і перманентно піднімаючи ціни. Фактично це було слідування за Росією, за її Газпромом, Роснафтою, Єдиними Енергетичними Системами та іншими корпораціями. У нас такими ж монополістичними гігантами стали Нафтогаз України, Укренерго, Укргазлізниця, Укравтодор, Укроборонпром та інші.

Подібних узурпаторів економіки навіть у Радянському Союзі не існувало. До речі, нам кажуть неправду, коли заявляють, що після втрати транзиту російського газу по нашому газопроводу до Європи зменшаться щорічні надходження на 3 млрд дол. до бюджету України. Ці 3 млрд — це надходження на рахунки «Нафтогазу», які потім офіційно і неофіційно розтікаються струмочками по рахунках і кишенях як у самій корпорації, так і в інших суб'єктах влади. В нових реаліях «Нафтогаз», не одержуючи доходів від транзиту, вочевидь, стане банкрутом. Таке і з рештою монополістичних монстрів.

Закони економіки говорять, що державні монополії довго не функціонують, вони не розвиваються, а загинивають. Загинивають іسهєдвини. Історія «Нафтогазу» закономірна. Нагадаю, що при утворенні цього монстра (1998-1999 рр.) сукупність підприємств, які увійшли до його складу, давали 9-10 млрд грн прибутку (тоді валютний курс гривні дорівнював близько 2 грн/дол.; за сьогоднішнього курсу прибутки 1998-1999 рр. сягали б 130 млрд грн). Минулого ж року балансові збитки компанії дорівнювали 19 млрд грн. Але перш ніж монополії розвалиться, ці трудні економіки через постійне підвищення цін спричиняють також бурхливе підвищення витрат у галузях-споживачах, а також домогосподарствах громадян. Це спричиняє збитковість виробництв і втрату заощаджень українськими сім'ями. Разом ці процеси призводять до загинивання всієї економіки.

Отже, сукупність великих підприємств включно із латентними державними підприємствами, сировинними олігархічними холдингами і загиниваючими державними монополіями не спроможна підняти власне виробництво і давати споживачам дедалі якіснішу і дешевшу продукцію. Навпаки, вони існують за рахунок інших суб'єктів економіки, перекадають на них свої витрати і відволікають від них капітал і робочу силу. Тут обсяги виробництва щороку лише зменшуються і тягнуть нас на дно. Фактично в цій частині ми йдемо до економічної катастрофи. На жаль, чинна адміністрація, повторюючи політику Януковича і Порошенка, вороже ставиться до такої життєво важливої сфери,

як малий і середній бізнес. На початку 90-х років зародилися тисячі підприємств у містах і фермерів у селах, які є антиподами й економіко-політичними суперниками олігархів та монополістів. Вільний конкурентоспроможний бізнес є могилиною й акселератором загинивання неконкурентоспроможної економіки. На відміну від західних країн, де малий і середній бізнес успішно підтримується і захищається владою (скажімо, у США уряд гарантує на 90% банківські кредити підприємцям, видає фінансові гранти — без повернення — при впровадженні інноваційних проєктів та інше), українські державні органи ставлять перед дрібним підприємництвом адміністративні й технічні бар'єри, висувають корупційні вимоги, знищують бізнес офіційними поборами, непомірними комунальними платежами, конфіскаціями тощо. Більше того, руками своїх опричників (поліція, податківці, комунальники, банкіри, тітушки та інші) вони душать підприємців, організовують рейдерські атаки на них, арештовують майно і періодично вчиняють погроми їхніх компаній. Саме після податкового зашморгу і дозволеного свавілля почався масовий виїзд підприємців за кордон.

Розкриваючи тему шматування нашої економіки, не можна не сказати про постійні знущання з грошово-фінансової та інвестиційної систем. Таке не можна собі уявити у європейській країні, коли урядовці та регулятори грошових, фінансових та інвестиційних ринків свідомо підривають капітали та доходи підприємств і громадян. Валютний курс національної грошової одиниці підривався Нацбанком у 1992-1994 роках (як зазначалося вище, у тисячі разів), у 1998-1999-х (у 2,5 разів), в 2008-му (у два рази) і у 2014-2015 рр. (у три рази). Комерційні банки кредитують недержавний бізнес за 40-60% річних. Інвестиційні фонди після кризи 2008 року практично нуліфікували свої оберти, збанкрутіли і, звичайно, не роблять капіталовкладень у підприємницькі проєкти. Олігархи витіснили міноритарних акціонерів зі своїх корпорацій і зупинили котирування акцій на фондових біржах. У результаті сукупні інвестиції в капітал у нас становлять останніми роками від 9 до 12% відносно обсягу ВВП, у той час як Європейський Союз вимагає від своїх членів не менш як 30%. У Китаї цей показник — 49%. Тобто за такого дрейфу, в якому перебуває Україна, ми ще більше будемо відставати від європейських країн і Китаю, ще більше втрачати робочі місця і число працюючих, ще гірше будуть жити наші люди.

Чи зрозуміють політичні верховоди (зокрема урядовці, у яких перший запис у трудовій — посада міністра), яка маса роботи їх чекає і що від них вимагається? Чи усвідомлюють, чого чекають од влади нормальні українці; як зрощувати в одне ціле пошматоване тіло нашої економіки?

Володимир ЛАНОВИЙ, економіст, політик, експерт економіки України, президент Центру ринкових реформ.

Микола НЕЧИПОРЕНКО

Кінчається пора збору горіхів — во- лоських чи грецьких, як їх називаємо. Не знаємо, як де, але на Дніпропетровщині горіхи вважають за свої. По селах їх дерева, доволі високі і розкішні кронами, ростуть у переважній більшості дворів. А з тих пір, як саме у Дніпрі зусиллями ще з радянських часів відомого діяча аграрного сектору економіки Володимира Пахна виникла Всеукраїнська горіхова асоціація, вирощування твердих плодів набуло ознак і захоплення, і бізнесу. І не дарма, адже волоські горіхи напрочуд калорійні, містять багато всіляких мінералів, вітамінів, білків та корисних кислот. Отож практично з усіх точок зору поживні — зміцнюють імунітет та збагачують організм ресурсами для їх оздоровлення. Кажуть, для поліпшення розумових здібностей вони й потогів незамінними. Недарма коли розкриваєш плід, у ньому серцевина дуже схожа на кору людського головного мозку. А ще з горіхів видавлюють чудову олію.

Так от, обласне управління Держпродспоживслужби щойно закликала земляків не гаяти часу і збирати свої, тобто місцеві горіхи, та не надіятися і на найбільш вишукані привозні як з близького, так і далекого зарубіжжя. Позаяк з «заморських», навпаки, можна утратити в неприємну і навіть небезпечно халепу. Які були підстави в продовольчій Держслужбі заявляти-попереджати останнє? Очевидні, на жаль, оскільки в Україну, аж через Італію чомусь, але з Пакистану постачали чималу партію горіхів, назва яких — бетель. Це власне насіння з плодів пальми Арека, котре при вживанні спричиняє стан ейфорії та легкого алкогольного збудження. У багатьох південно-східних країнах Азії ці горіхи мають попит серед тих, хто не цурається наркотичного ефекту. Разом з листям бетеля з його горіхів там виготовляють навіть «приємні» жулики. Якщо до них «звикнути», то не уникнути руйнування зубів і навіть онкології ротової порожнини. Плюс і такі наслідки неминучі, як порушення ритму серцебиття, головні болі і психоз. І от за даними регіонального управління Держпродспоживслужби горіхи бетель одностанно потрапили як на ринки, так і в торгівельні мережі-магазини Дніпропетровщини. Тому закликає: стережіться-бережіться! Себто, люди добрі, будьте пильними! Ми не втерпіли та не стрималися і запитали Службу, чом вона не береться захищати людей од небезпечної перспективи? Пояснюють так: закликали підприємців, операторів торгівельних та ринкових закладів негайно вилучити і знешкодити, утилізувати небезпечну продукцію. Одначе віри мало, що ті й інші, взявши на реалізацію фатальні горіхи, отож витратившись на них грошима, послухаються. Та їм аби якомога швидше відшкодувати власні затрати і полегшено зітхнути, що зуміли уникнути гіршого, і після забути

ГОРІХИ ТАКОЖ КРАЩЕ, КОЛИ СВОЇ

про цю аферу та вдавати, наче вони аніяким боком до неї не причетні. Це наші сьогодні сумні та печальні реалії. Якщо хочете, то і страждання. Бо інші у Дніпропетровській області органи Державних служб, перш за все служб з питань безпеки харчових продуктів та захисту споживачів, свідчать, що тільки останнім часом «у Дніпрі і області на полиці крамниць потрапило надто багато імпортої продовольчої продукції, яка так чи інакше шкідлива». Є системи швидкого оповіщення населення про подібні випадки, однак вони як уже враженням припарки. Бо торгівельні «агенти» і «агенції» і за вухами не ведуть, аби відразу знищувати небезпечні «делікатеси 3-за бугрів». Втратили своє ім, бачте, жаль. А що люди так чи інакше зазнають не кращих наслідків від загодя відомих шкідливих наїдків, то торгашам, на жаль, байдуже. Совісті немає уже у них ніякої.

Ось вам приклад: у всіляких харчових добавках, нині надто популярних, які на ринки Дніпропетровщини експортуються з Фінляндії, надмірний вміст такої речовини, як оксид етилену. Це хімікат, яким у медицині стерилізують медичні препарати та інструменти. Але не більше. Він токсичний і руйнує молекулярну структуру не лише шкідливих мікроорганізмів, а і білки живих істот. Небезпечно вдихати його випари — може скінчитися навіть ураженнями центральної нервової системи аж до меж її паралічу. І хоч дійсно в останні десятиліття у світі для захисту від забруднювачів і для знезараження харчових спецій, прянощів, численних здобирювачів, аби довше вони зберігалися, застосовували оксид етилену. Одначе це було в минулому, оскільки зараз обсяги його застосування де різко скоротили, а де й звели нанівеч. Але досі широко використовують у країнах, які розвиваються — приміром у країнах Африки. То нас що, теж за африканців сприймають, чи як це розуміти? Адже у імпортних напівфабрикатах і сирих виробах для випічки, що містять так звані стабілізуючі добавки французького виробництва (але котрі у торгівельні та кулінарні мережі Дніпра і області потрапили з Італії) теж знайшли завелике перевищення оксиду етилену.

Або є ще й така харчова добавка, як камедь рожкового дерева. Зберігає смаки, а також духмяні запахи різних ароматизаторів в продуктах. Що добре, мабуть. Якби не одне але. Але не позбавлена і шкідливих «добавок». З тієї ж Франції завозяться пончики з камеддю на замовлення ТОВ «Сільпо ФУД». З Франції експортуються нам кулінарні вироби з вмістом в них рисового несанкціонованого та генетично модифікованого борошна. Чи без належних гарантій постачається в наші крамниці з Бельгії м'ясо механічної обвалки. І хоч замовник «Фреш Фуд Лоджистикс» зареєстрований у Луцьку, дісталоса це м'ясо і до дніпропетровських країв. Держпрод-

споживслужба майже зі словами на очах закликає «операторів ринку, котрі здійснюють обіг даної продукції, негайно вилучити її з торгових мереж» - але це все одно, що гучне волення в порожнечі-пустелі. Оператори сумнів- не м'ясо пропонують людям наминати, наче нічого небезпечного у цьому й немає. Швидше вбачають небезпеку для себе — у вигляді небажаних фінансових втрат. Ще випадок, котрий не пов'язаний з продуктами, та річ у тім, що дітям загрожує. Мова про дитячий іграшковий силіконовий посуд, який з Китаю через Данію не обминає Дніпропетровщину. Але чи лиш Дніпропетровщину? Замовляє і поширює «наборами і в роздріб» приватний підприємець Владислав Кравченко з міста Світловодська Кіровоградської області. Отож поширює для розваг дитворі іграшкові миски-тарілки, каструльки і тому подібне, що випромінює небезпечні органічні летючі компоненти і речовини. Такі іграшки не слід не те що дітям давати — але й не показувати!

Отож складається враження, що нам охоче збувають те, що їм не гоже. Як і той мотлох та те ганчір'я на вагу, котре потім реалізують у крамницях секунд-хенду — уважайте, що вторсировини. А наші приватні підприємці та фізичні особи в першу чергу, однак і торгівельні компанії та мережі аж бігом беруть усе, що дають. Бо дають же за копійки і центи, коли своїм покупцям і споживачам є можливість пропонувати з доброчайним «наварам». І навпаки, коли ми зі свого боку пропонуємо свою продукцію тим же, скажімо, європейцям, вони повернуть носами і насамперед докопуються, можна чи ні з гарантіями про безпечність вживати українську продовольчу продукцію? При найменших застереженнях, тим паце сумнівах категорично відмовляються. Приміром, уже біжить останніх десять літ нас мед в Європі не знає гідної конкуренції. Та для постачання його на ринки Європи квалітиса марно. Запроваджені обмеження і квоти. Коли більше експортувати зась, і квит. А чому, як гадаєте? Та тому, що там відлякують свої народи тим, що Україні на сто відсотків довіри немає. Що не існує в Україні контролю за пасічниками-індивідуалами, і що постачають вони насправді на зовнішні ринки, це ще треба перевіряти і псевіряти. Тому краще від гріха подати! А цього року показовою на цей рахунок несподівано стала ситуація з кавунами. Мало хто знає, але, повідомили сайти агрономів вустами фермера Валерія Федоренка з Херсонської області, з реалізацією цих ягід виникли неабиякі проблеми. І в першу чергу з реалізацією за межі України. Іх експорт останні роки зростав мов за помахом чарівних паличок. Торік сягнув 34 тисячі тонн — в 5 — 6 разів більше, ніж у попередні роки. А уже позаторік було збудо на зовнішні ринки 20 тисяч тонн. Цього ж року, сказав Федоренко, якщо вдасться зарубіжним споживачам відправити лише 2 тисячі тонн, то

це буде й добре. З тих причин, що світ ніби схаменувся і збагнув: мало не 70 відсотків плодоовочевої продукції в Україні виробляють дрібні сільгоспиробники, а їм, мовляв, вилами по воді писані обов'язкові для європейців агротехнології. Зловживають українські аграрники неначе й обробкою біостимуляторами «з метою прискорення дозрівання тих же кавунів, аби лиш встигнути з ними на торги в пікові періоди попиту». Ще одна причина — українські фермери свою продукцію сертифікують за хабарі, отож «ліпо-во». Яка їм і Україні загалом може бути довіра? Таким чином і серед нашого народу сіються сумніви щодо продукції власних виробників — хіба не так? Хай ліпше, виходить, Україна вірить і довіряє Європі, і ковтає та скільки влізе споживає відходи і покидьки зі столів Європи. Хоч страшніше навіть те, що ми й веземо покірно звіти горами небезпечні та шкідливі наїдки, як ті небораки, що з'їдають усе підряд, що їм не дає.

ПРИ ЦІЙ НАГОДІ

Коли цей матеріал уже готувався до друку, надійшло повідомлення, що на Дніпропетровщині будуть судити злочинну групу, яка займалася торгівлею фальсифікатів. Читаємо: «Зловмисники створили підпільний цех і з червня минулого року виготовляли в ньому продукти харчового призначення, котрі з успіхом продавали через власні інтернет-магазини. Своєю продукцією вони видавали за виробі відомих вітчизняних брендів. Правоохоронці завершили досудове розслідування і направили до суду звинувачувальний акт». Так от, протиправну діяльність дільків-негідників розвінчали працівники обласного управління протидії кіберзлочинам спільно зі слідчим управлінням обласної поліції. П'ять громадян віком від 28 до 47 років запустили власну лінію з випуску фальшивих харчових продуктів з сировини невідомого, відтак сумнівного походження. А маркували свої вироби зловідомо, повторюємо, наче вони виготовлені фірмами доволі популярних в Україні виробників м'ясних та молочних продуктів. Домісця виробляли мінімум 30 фальсифікатів, якість та поживність, нарешті й безпечність яких насправді не витримувала ніякої критики. А для прикриття своєї незаконної «виробничої» діяльності підлі зловмисники відкривали фейкове підприємство, котре наче виступало у нашій області повпредом низки авторитетних українських переробних і харчових осередків. Нині фігуранти цього злочинства притягуються до відповідальності за ч.3 ст.229 Кримінального кодексу України — незаконне використання знаків для товарів і послуг та фірмових назв чужих виробничих потужностей.

Спадщина за допомогою спадкової трансмисії

Отже, що таке спадкова трансмісія?
Низка нюансів при переході права на прийняття спадщини
Що робити якщо пропущено строк для прийняття спадщини?
Цікава судова практика
Спадкова трансмісія і право подання
Прийняття спадщини за допомогою спадкової трансмісії
Бувають випадки, коли після спадкодавця відразу вмирає єдиний спадкоємець, не встигнувши прийняти спадщину. Тоді родичі задаються питанням: що робити, щоб спадок не перейшов державі, і як зберегти спадщину?
Прочитавши цю статтю, ви дізнаєтесь, що таке спадкова трансмісія. А також дізнаєтесь, які існують важливі моменти при переході права на прийняття спадщини. Онодавець розкриває нам поняття спадкової трансмісії у статті 1276 Цивільного кодексу України (далі-Кодекс). У статті зазначено, що це перехід частини спадщини, що належить померлому спадкоємцеві, до його спадкоємців. Тобто, спадкова трансмісія - це такий різновид спадкових взаємин, коли після смерті людини, яка повинна була прийняти спадок, але не встигла цього зробити через свою смерть, то в такому випадку все майно мають право успадкувати спадкоємці померлої людини.
Щоб було зрозумілим, коли конкретно настає перехід права на прийняття спадщини, наведемо як приклад наступний випадок: У батька Олега є повнолітній син Петро. Незабаром Олег вмирає, а Петро подає заяву нотаріусу про прийняття спадщини. Але через 3 місяці помирає і Петро (не встигнувши оформити спадщину). Тепер вдова Петра Оксана має право прийняти, і оформити спадщину Олега замість свого чоловіка. Це і є спадкова трансмісія.

Однак насправді не все так просто, як здається на перший погляд.
Низка нюансів при переході права на прийняття спадщини
По-перше, особи, які мають право на обов'язкову частку у спадщині, не можуть успадкувати майно в порядку спадкової трансмісії. Іншими словами, спадкова трансмісія на обов'язкову долю не розповсюджується. У першу чергу це стосується дітей і непрацездатних батьків, які в будь-якому випадку отримують свою частину спадщини відповідно до статті 1241 ЦК.
Прийняти спадщину можна двома способами: активним і пасивним шляхом.

Активний - це подача нотаріусу за місцем відкриття заповіту заяви про вступ в спадщину
Пасивний - це автоматичний вступ в спадщину за наявності певних факторів. Тобто, немає необхідності писати заяву нотаріусу про вступ у спадок. Наприклад, особи, які постійно проживали зі спадкодавцем на момент його смерті, малолітні, неповнолітні, недієздатні, а також особи, цивільна дієздатність яких обмежена- мають право прийняти спадщину пасивним шляхом.
Поняття обов'язкової частки регламентовано статті 1241 Кодексу.
Тобто, обов'язкова частка - це частина спадщини, яка переходить особам, які мають на це право, не залежно від змісту заповіту, а також бажання самого спадкодавця. Це якраз-таки пасивний шлях прийняття спадщини.

По-друге, при переході права на прийняття спадщини, дуже важливо не забувати про максимальні терміни, які встановлені законом для подачі заяви нотаріусу. Тому що у випадку пропущення термінів вважається, що спадок не прийнято, тобто людина своєю бездіяльністю фактично сама відмовилася від спадщини.
Слід також пам'ятати, що термін для прийняття спадщини в рамках спадкової трансмісії такий самий, як і в разі звичайного прийняття спадщини, тобто шість місяців з дня смерті спадкодавця. Тобто, нотаріус повинен встановити, коли помер перший спадкодавець, щоб вирахувати термін, що залишився для переходу права на прийняття спадщини.

Спадкова трансмісія приклад:
20.02.2020 року помирає Батько. Син пише у нотаріуса заяву про прийняття спадщини, але не встигнувши його оформити, 20.07.2020 р Син вмирає. У Сина залишилася дружина, яка 20.11.2020 подає заяву нотаріусу про прийняття спадщини та перехід права на прийняття спадщини.

А тепер проста математика: на момент подачі дружиною заяви нотаріусу з дня смерті Батька пройшло більше 6-ти місяців. Тобто, в даному випадку пропущений загальний строк для спадкової трансмісії, і відповідно Дружина вже не зможе прийняти замість померлого чоловіка частину спадщини від Батька.

Але оскільки з дня смерті Сина (чоловіка) пройшло лише 4 місяці, то Дружина встигає прийняти спадщину тільки від чоловіка.

Важливо! Загальний строк для прийняття спадщини не може бути більше ніж шість місяців, але водночас не може бути меншим ніж три місяці.

Тобто після смерті Сина, для прийняття спадщини від Батька залишався термін в 1 місяць. Але виходячи з того, що термін для прийняття спадщини не може бути менше 3-х місяців, то він автоматично продовжується на три місяці з моменту смерті сина, тобто до 20.10.2020 р.
Що робити, якщо пропущено строк для прийняття спадщини?
Треба знати, що пропуск строку загрожує безповоротною втратою усієї спадщини, тому потрібно докласти максимум зусиль, щоб не допустити виникнення такої проблеми. Ситуація погіршується, якщо потенційний спадкоємець проживає в іншій країні, або ж в Україні, але досить далеко від того місця, де живе спадкодавець. У такому випадку слід заздалегідь перестраховатися: познайомитися з сусідами спадкодавця, залишити їм свої контактні дані, щоб вони завжди могли зв'язатися з вами у випадку непередбаченої ситуації. Якщо людина перебуває у досить похилому віці,

а поруч немає родичів, то непогано було б залишити свої контакти і в органах місцевого самоврядування (міськрада, сільрада). Усе це потрібно зробити для того, щоб уникнути в майбутньому звернення до суду за дозволом на продовження терміну. До того ж, такі причини як не повідомлення родичами про смерть людини, і навіть проживання в іншій країні, не є для суду підставою продовжити термін. Суд вважає, що якщо ви протягом шести і більше місяців взагалі не цікавилися життям цієї людини, не прагнули встановити з нею хоч якийсь контакт, то і спадок вам отримувати не має чого - не заслужили. У такій точці зору є частка правди, але не будемо акцентувати на цьому увагу, а розглянемо ситуацію, коли не дивлячись на всі запобіжні заходи, термін виявився все-таки пропущеним. У такому випадку є як мінімум кілька варіантів для вирішення цієї проблеми:
Людина, яка пропустила строк для прийняття спадщини, може звернутися до інших спадкоємців, які вже прийняли спадщину, з проханням дати письмову згоду на продовження терміну. Якщо вдасться домовитися, то після цього можна подавати заяву нотаріусу.
Якщо ж з якої-небудь причини по-мирному вирішити питання не вдалося, тоді залишається тільки один вихід - подати позовну заяву до суду з проханням продовжити пропущений строк і надавши до суду докази наявності поважних причин пропуску строку.
На практиці, якщо причина пропуску строку є поважною, то суд задовольняє позовні вимоги і продовжує термін.

30.06.2020 р в своїй постанові Верховний Суд роз'яснив, які причини слід вважати поважними. Такими причинами є:
тривала хвороба спадкоємця;
знаходження спадкоємця тривалий час за кордоном;
відбування покарання в місцях позбавлення волі;
перебування на строковій військовій службі.
Також поважною причиною пропуску строку є умисне приховування близькими людьми факту смерті - саме для позбавлення від зайвого конкурента на спадок, або ж просто через неприязнь у стосунках. Але всі ці факти потрібно буде довести в суді, можливо із залученням до справи свідків, які зможуть підтвердити ваші докази.
Цікава судова практика
У 2018 р дівчина (далі Позивач) звернулася до суду з позовом, у якому вказала, що в 1997 році помер її дядько, який був рідним братом її батька, який теж помер в 1997 году. Як запевняє Позивач, у 2018 р вона знайшла сертифікат на право на земельний пай (умовно розміром 5.2 га.), який спочатку належав дядькові, але після його смерті тато Позивача прийняв спадщину дядька, і не встиг його оформити.

У своєму позові позивач просить суд визнати за нею право на спадкування земельної частки.
Так само Позивач вказала, що у зв'язку з втратою правостановлюючих документів на земельну ділянку, вона не змогла реалізувати своє право на вступ у спадок.
Здавалося б, документів на земельний пай немає, терміни пропущені, і плюс до всього це всього лише право на земельний пай, яке ніким не реалізовано. Але, незважаючи на це, суд задовольнив вимоги Позивача.

Суд зазначив, що відповідно до ст. 3 Указу Президента України «Про невідкладні заходи щодо прискорення земельної реформи у сфері сільськогосподарського виробництва» від 10 листопада 1994 року № 666/94, право на земельну частку (пай) може бути об'єктом спадщини.

З повною версією судового рішення з усією аргументацією можете ознайомитися, перейшовши за посиланням: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/79564945>
Спадкова трансмісія і право подання: у чому саме полягає різниця між цими термінами?
Питання спадкової трансмісії ми розібрали вище, тепер розкриємо поняття права подання.
Отже, дане питання чітко описане в ст. 1266 ЦК. Спадкування за правом представлення - це коли спадкоємці 5-ї черги включаються до складу 1, 2 або 3 черги замість спадкоємця, який помер до відкриття спадщини.

Дані два поняття дуже схожі між собою, але:
Якщо спадкоємець помер раніше за людину, яка залишила після себе спадщину, тоді мова йде про спадкування за правом представлення. Але якщо людина помирає, а після неї вмирає ще й її спадкоємець, який не оформив спадщину, то в результаті цього настає спадкова трансмісія.
Спадкування за правом представлення можливе тільки при спадкуванні за законом, на відміну від спадкової трансмісії, яка діє при спадкуванні як за законом, так і за заповітом.
При спадкуванні за спадковою трансмісією, виникає перехід права на спадкування, оскільки померлий встиг подати заяву нотаріусу, на відміну від спадкування за правом представлення, де немає переходу права на спадкування від померлого до його спадкоємців, оскільки померлий помер раніше спадкодавця, і не подавав заяву про прийняття спадщини.
Тепер абсолютно ясно, що право подання і спадкова трансмісія - це два абсолютно різних процеси. Але навіть у нотаріусів на практиці виникають проблеми з чітким розмежуванням - де право подання, а де спадкова трансмісія. Розібратися у всіх тонкощах законодавства дійсно не просто, тому при виникненні додаткових питань з цієї тематики, ви завжди можете звернутися до професіоналів, знайти яких легко на сайті Protocol. У розділі «тендер на юридичну послугу» ви можете вибрати юриста, отримати консультацію та укласти договір, на підставі якого вам будуть надані юридичні послуги. З огляду на кількість юристів на сайті Протокол, ви зможете зробити це професійно, якісно і недорого.

: Юридичний ресурс «Протокол»

Шановні читачі! Редакція не надає юридичні консультації по телефону. Надсилайте свої запитання поштою або на електронну адресу газети.

Топ помилок, яких можна припуститися, вносячи добрива

Під час внесення добрив можна припуститися певних помилок. Роль добрив під час вирощування рослин складно переоцінити. Без додаткових підгодівель великий врожай овочів, фруктів і ягід ви навряд чи зможете отримати. Однак під час внесення добрив городники часто припускаються помилок. Ми розповімо про десять найпоширеніших.

Неправильний вибір добрив

Неправильний підбір поживних елементів — одна з основних помилок, яких припускаються городники. Перш ніж підгодувати, слід уважно оглянути рослини. Своїм зовнішнім виглядом вони повідомляють нам про те, чого їм не вистає. Потрібно лише навчитися читати ці «повідомлення»:

за нестачі азоту листя стає блідо-зеленим і зростання рослини сповільнюється;
на дефіцит фосфору вказує фіолетово-червоний або ліловий відтінок листових пластинок. Крім листя, слід звернути увагу і на квітки: вони стають дрібнішими; брак калію спочатку призводить до освітлення листя (воно нагадує вигоріле), а потім — до відмирання країв і здерев'яніння пагонів;
якщо рослини відчувають нестачу міді, то виникає хлороз листя, відмирання пагонів і скорочення плодоношення;
підгодувати культури бором потрібно у тому разі, якщо молоде листя блідне, міжвузля збільшується, а верхівкова брунька і коріння поступово відмирають. Починати підгодівлю можна лише після того, як ви з'ясували, чого саме не вистає вашим рослинам. Підбираючи добрива, робіть основний наголос на елементи живлення, яких бракує рослинам. Щоб переконатися, що ваші висновки вірні і рослині дійсно не вистає, наприклад, азоту, спочатку спробуйте обприскати листя азотовмісним препаратом. Якщо симптоми нестачі даного елемента зникли або хоча б зменшилися, то ваше припущення виявилось правильним. Після цього підгодівлю можна вносити вже у ґрунт, не боячись викликати надлишок дефіцитного елемента.

Неправильно розраховане дозування добрив

Однією з найпоширеніших помилок під час внесення добрива є неправильне дозування підгодівлі. Причому на зростанні рослин негативно позначається як занадто велика, так і надто маленька кількість добрив. І якщо ви не знаєте, скільки добрив потрібно для тієї чи іншої культури, то скористайтесь золотим правилом дачника, яке говорить: «Краще недогодувати, ніж перегодувати». Надмірна кількість добрив небезпечна тим, що: рослини починають жирувати: йде посилене зростання зеленої маси на шкоду плодоношення; вони починають хворіти, стають вразливими перед комахами-шкідниками; через надлишок, наприклад, азотних добрив у плодах накопичуються шкідливі для здоров'я людини нітрати, а надлишок фосфору загрожує ураженням листя залозистим хлорозом, тому що через велику кількість цього елемента коріння погано засвоює залізо; рослини не встигають підготуватися до зимівлі, а це може призвести до їх загибелі. Щоб уникнути проблем, які пов'язані з дозуванням, завжди підживлюйте рослини згідно з інструкцією, яка є на кожній упаковці.

Неправильні терміни внесення добрив

Ще одна поширена помилка під час внесення добрив — недотримання термінів. На кожному етапі розвитку рослина потребує різних поживних речовин, і важливо знати ці потреби. Азот вкрай необхідний під час активного зростання,

тобто навесні і на початку літа. Завдяки цьому елементу рослини швидко починають зростати і набирати зелену масу.

У період бутонізації і квітнення потреба у азоті зменшується, зате збільшується необхідність калію і фосфору. З другої половини літа азотні підгодівлі повністю виключають, щоб рослина припинила зростати і почала готуватися до періоду спокою. Наприкінці сезону вегетації вносять так звані «осінні» добрива: їх основними елементами є фосфор і калій. Саме вони допомагають багаторічним культурам підготуватися до зими: морозів, вітрів і температурних коливань, які є для рослин серйозним випробуванням.

Ігнорування погодних умов під час підгодівлі рослин

Коли потрібно вносити добрива? «Коли є час», — дадуть відповідь недосвідчені дачники. Звичайно, вони помиляються. Щоб добриво принесло користь, потрібно знати, за яких погодних умов воно «працює» і здатне дати максимальний ефект, і під час планування підгодівлі орієнтуватися на ці фактори.

Існують певні правила внесення добрив:

мінеральні добрива вносять тоді, коли ґрунт вже прогрівся хоча б до 10° С. З настанням весни, коли земля ще холодна і коріння погано поглинає поживні речовини, їх внесення ніякої користі не принесе; біопрепарати слід вносити за температури повітря, яка вища за 15° С. У їх складі містяться живі мікроорганізми, а вони починають активно розвиватися лише за такої температури; рідкі добрива можна вносити лише у вологий ґрунт (після дощу або поливу), у іншому разі можна обпалити кореневу систему рослини; у період посухи підгодівлі потрібно припинити, тому що вони не лише не дадуть позитивного ефекту, але ще й можуть послабити ріст і розвиток культури.

Неправильний спосіб внесення добрив

Чимале значення має й спосіб внесення добрив. Наприклад, під культури з потужною кореневою системою, у яких основна маса коріння розташовується на великій глибині, підгодівлі рекомендується вносити у рідкому вигляді. У такий спосіб поживні речовини зможуть потрапити до коріння, а не залишаться біля поверхні землі. Існує також залежність між способом внесення добрив і часом підгодівлі. Добрива у рідкому вигляді слід вносити наприкінці весни. У цей час відбувається активний рух води і мінеральних речовин від коріння рослини через стебло до листя та інших органів, тому рідка підгодівля швидко вбереться і досягне своєї мети. А ось сухими добривами культури краще підгодовувати раніше, на початку весни, тому що речовинам потрібен час, щоб повністю розчинитися. Органіці потрібно ще більше часу, щоб розкластися і перейти у форму, яка є доступною для рослин. З цієї причини органічні підгодівлі вносять заздалегідь, восени. У цьому випадку до весни вони встигнуть перегнитися і почнуть приносити користь.

Одночасне внесення несумісних препаратів

Деякі дачники, наслухавшись про користь тих чи інших добрив, вирішують підгодувати свої культури одразу усіма чудодійними засобами, не замислюючись про те, чи можна це робити. Однак не усі препарати можна поєднувати один з одним, тому що часто при цьому корисні властивості добрив просто губляться: Не можна вносити одночасно біопрепарати і антибактеріальні засоби. У складі біологічних добрив містяться живі мікроорганізми, які під впливом антибактеріальних препаратів просто гинуть — добриво виявляється абсолютно марним. Не можна змішувати аміачну селітру з лужними

препаратами (вапном, золою і т. д.). У результаті такого з'єднання починається виділення газоподібного аміаку — і такий потрібний для рослин азот просто втрачається. Найкраща ідея — змішати ту ж самий попіл або вапно з суперфосфатом, тому що рослини у цьому випадку не зможуть засвоїти фосфор.

Підвищена кислотність ґрунту

Ще одна помилка — внесення добрив у кислий ґрунт. Між рівнем рН ґрунту і ефективністю добрив існує пряма залежність: чим більш кислою є земля, тим складніше рослинам засвоювати поживні речовини. Скільки б добрив ви не внесли у такий ґрунт, вони все одно залишаться для культур недоступними. Крім того, у кислому середовищі гинуть корисні мікроорганізми, що підвищують рівень родючості ґрунту і поліпшують структуру ґрунту. Зате патогенні грибки, для яких таке середовище є дуже комфортним, відмінно у ньому живуть і розмножуються. Щоб внесення добрив принесло користь, слід стежити за рівнем кислотності ґрунту. Якщо він на ділянці перевищений, потрібно зайнятися розкисленням ґрунту. Найчастіше для нейтралізації рівня кислотності використовують попіл, гашене вапно або доломітове борошно.

Ігнорування типу ґрунту

Під час внесення добрив слід враховувати не лише кислотність, але й тип ґрунту, тому що залежно від цього змінюється склад і кількість підгодівлі. Наприклад, піщаний ґрунт дуже бідний, він містить мало поживних речовин, тому потребує регулярних підгодівель. У осінній період для підвищення родючості на 1 кв. м вносять приблизно по 5-7 кг органіки (перепрілого гною або компосту). Навесні до неї додають мінеральні добрива: їх вибір залежить від культури, яка зростатиме на грядці. Глинистий ґрунт більш щільний, тому підгодівлі повинні вирішувати одночасно два завдання: підвищувати родючість ґрунту і покращувати його структуру. Для цієї мети більше підходять органічні, а не мінеральні добрива. У глинистий ґрунт і суглинок рекомендують додавати перепрілий гній і дозрілий компост (по 2 відра на 1 кв. м). Підвищити їх ефективність допомагає торф, який вносять одночасно з органікою.

Нерівномірне внесення корисних речовин

Іноді до відсутності ефекту після внесення добрив може призвести нерівномірний розподіл поживних речовин на ділянці. Під час внесення препаратів намагайтеся, щоб вони однаково покрили усю площу. У іншому разі може виявитися, що у одному місці через надлишок поживних речовин рослини жирують, а у іншому — страждають через нестачу потрібних речовин.

Порушення умов зберігання добрив

І нарешті, однією з помилок під час використання добрив може стати їх неправильне зберігання. Одні препарати повинні зберігатися у прохолодному і сухому приміщенні, інші обов'язково потрібно тримати у темному місці, треті — використовувати одразу після розведення і т. д. Якщо ці умови (а вони завжди вказані на упаковці з препаратом) не дотримуються, добрива втрачають свої корисні властивості.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.

ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, пр-кт Пушкіна 11-А
098-183-00-18, 050-968-64-84
e-mail:farmer.gazeta@gmail.com
https://gazeta-fp.com.ua
www.facebook.com/farmer.dp.ua

Друк - ТОВ «Типографія 24», м. Херсон,
вул. Мостова, 19А, тел. (0552) 46-90-85
Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.
Зам. №392 Тираж 10385.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.
Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.
Під цим знаком матеріал опубліковано на комерційній основі.
Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.
Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.
Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

ЙОформлення передплати та доставку газети здійснює Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».

пронна версія газети: www.gazeta-fp.com.ua www.facebook.com/farmer.dp.ua

ПЕРСПЕКТИВНА ОБЛІПИХА

Про обсяг світового ринку обліпихи, перспективи виробництва та переробки, особливості її вирощування, розповідають Дарина Голосеніна та Сергій Бороденко, експерти департаменту фінансового консалтингу компанії Pro Capital Investment. Традиційними ягодами на полицях нікого не здивуєш. Підприємці поступово переходять до високорентабельних нішевих культур, вже популярних у всьому світі. Обліпиху ігнорували великі українські виробники, у той час світовий ринок за останні п'ять років зріс на 40%. Ягоду використовують як у свіжому вигляді, так і для виготовлення натуральних лікарських засобів (настойок, обліпихової олії, додатків у косметичні засоби і т.д.), а обліпиховий чай популярний ще з часів Чингісхана. Ріст попиту на ягоду в країні може покрити тільки відкриття нових підприємств.

Аналіз основних ринкових показників

Незважаючи на те, що обліпиха давно знайома рослина в Україні, попит на неї почав стрімко зростати лише з 2016 року. Насадження цієї культури в Україні поки незначні. Втім, очікується збільшення обсягів вирощування обліпихи вже до кінця 2020 го року, тому що в 2017 році активно закуповували посадковий матеріал цієї культури. Один з головних чинників розвитку популярності обліпихи - загальна позитивна ситуація на ягідному ринку. Починаючи з 2014 року, спостерігається поступове відновлення виробництва ягідної продукції в Україні до рівня 2048 тис. тонн у 2017 році. Сільгосп підприємства стали більше виділяти землі під ягідні культури, в минулому році 198,5 тис. га, що більше показників 2016 року на 1800 га. При цьому спостерігається поступове збільшення частки фермерських і невеликих приватних господарств, які займаються вирощуванням ягід. Це пов'язано саме з нішевим характером культури, коли невеликий обсяг виробництва приносить великий прибуток. До таких культур належить і обліпиха. Світовий ринок цієї ягоди становить \$1 млрд, а ринок продуктів з її переробки - \$17 млрд. Разом зі збільшенням попиту на різні види ефірної олії по всьому світу набирає популярність виробництво й обліпихової в Україні та за її межами. Бізнес з виробництва олії цікавий в контексті ціни на цю продукцію на внутрішньому і на зовнішньому ринках. Реалізація обліпихової олії особливо ефективна на ринку Європи, де спостерігається попит на натуральні лікарські та косметичні продукти. Також рентабельним є продаж цієї ягоди у замороженому вигляді. За даними Євростату за 2016 рік, Україна входить в список лідируючих країн з постачання заморожених ягід в країни ЄС. Це свідчить про подальший потенціал розвитку цього сектора в економіці

нашої країни. За оцінками агрокомпаній, частка обліпихи в структурі експорту України в 2017 році займає всього 0,2%. Оскільки в Україні немає промислового вирощування обліпихи, оптимальною є культивування цієї культури на невеликих площах - 5-15 га. Це дозволяє виростити достатній обсяг ягід для їх реалізації в свіжому вигляді і забезпечити збут плодів обліпихи переробним компаніям. Завдяки відносній невибагливості ягоди, її культивування можлива на більшій частині територій України. Інвестиції в такий проект до початку продажів складають \$ 500-550 тис. У цю суму входить і закупівля обладнання для заморозки і зберігання заморожених ягід. Якщо продавати продукцію виключно у свіжому вигляді, початкові вкладення в проект будуть нижче - \$270-350 тис. Розмір інвестицій залежить від обраної сільгосптехніки і устаткування, площі складу, а також заробітної плати персоналу. Важливо врахувати, що обліпиха дає врожай лише на 3-4-ий рік, тому найбільш оптимальним варіантом є закупівля дворічних саджанців і отримання врожаю вже на другий рік реалізації проекту. Процес вирощування обліпихи залежить від обраного її сорту, а також ґрунтів, на яких буде розміщуватися плантація. Попри особливості у виборі засобів захисту ягід, а також мінеральних і органічних добрив, технологія вирощування обліпихи має такі стадії: Обліпиха є дводомною рослиною, тобто має рослини «жіночої» і «чоловічої» статі. Висаджувати їх потрібно чергуючи так, щоб на одну «чоловічу» рослину доводилося 8-12 «жіночих». Слід також врахувати, що плодоносять тільки жіночі рослини, а чоловічі - служать виключно для запилення. На 1 га припадає близько 1500-1700 саджанців. Обліпиха здатна давати врожай 5-9 кг / куща вже у перші роки плодоношення, потім її врожайність збільшується.

Догляд потрібен цілий рік, взимку - це прибирання снігу з гілок молодих рослин,

а, починаючи з весни і до моменту збору врожаю (серпень-вересень) - догляд за плантацією: внесення добрив, мульчування, полив і тому подібне. Відповідно, найбільша частина витрат припадає на весняно-літній період. У структурі операційних витрат найбільшу частку займає зарплата. При виборі персоналу необхідно врахувати оптимальну кількість працівників для площі вирощування обліпихи в 10 га. Так, за проектом заплановано набрати штат персоналу у 16 працівників.

Дохід підприємства

За проектом, планується реалізація обліпихи у свіжому і замороженому вигляді. При цьому основний обсяг продукції навіть в сезонний час буде йти на заморозку. За умови повного збуту продукції, щорічний дохід від продажу свіжої та замороженої обліпихи при хорошій врожайності дорослого куща може скласти від \$ 170 тис. (в 1-ий рік реалізації) до \$ 800 тис. Вирощування обліпихи має ряд переваг, серед яких: висока рентабельність ягідного і лікарського бізнесу в Україні; можливість зайняти лідируючі позиції на ринку в даному сегменті; можливість розширення ринку збуту і наявність потенціалу виходу підприємства на зовнішні ринки; впізнаваність культури на внутрішньому ринку і стабільний попитом на культуру серед експортерів; висока ймовірність реалізації обліпихи за рахунок багатофільності її застосування; отримання високих фінансових результатів за рахунок зростаючого попиту на ягоду обліпихи. Одже, вирощування обліпихи сьогодні в Україні поки що не є масштабним. Проте попит на цю ягоду зростає. Тому ринок вирощування обліпихи ще не зайнятий

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
пр-кт Пушкіна 11-А, оф.66

Дзвоніть:
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна
у будь-якому поштовому відділенні
області до 25 числа щомісяця.
Передплатний індекс 60092.